

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse af 28. marts 2014

i

faglig voldgiftssag (FV2013-0187):

Dansk Sygeplejeråd

for A

(advokat Tina Ortega)

mod

Region Sjælland

(advokat Morten Ulrich)

Twisten og dens behandling

Twisten i sagen angår, om afskedigelsen af 17. december 2012 af A fra hendes stilling som sygeplejerske ved et Sygehus var rimeligt begrundet.

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret med højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen som formand og opmand.

Sagen blev forhandlet den 28. marts 2014, hvor Dansk Sygeplejeråd var repræsenteret ved advokat Tina Ortega og Region Sjælland ved advokat Morten Ulrich.

Dansk Sygeplejeråd for A nedlagde påstand om, at Region Sjælland til A skal betale 277.112,88 kr. med procesrente fra sagens indbringelse for voldgiftsretten den 27. juni 2013.

Region Sjælland nedlagde påstand om frifindelse.

Der blev afgivet forklaring af A og af ledende oversygeplejerske B, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke opnået flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer, og afgørelsen blev herefter overladt til opmanden, som fremkom med følgende **tilkendegivelse**:

Opsigelsen af A er i opsigelsesbrevet af 17. december 2012 begrundet således:

”Opsigelsen er begrundet i, at afdelingsledelsen ikke anser det for værende realistisk og dermed udsigtsløst at du kan nedbringe dit fravær til et acceptabelt niveau, som pålagt i skriftlig advarsel den 22. februar 2012.

Du har siden den 22. februar haft i alt 9 fraværperioder. Dette fravær vurderes at være uacceptabelt højt og ikke foreneligt med afdelingens daglige drift.

Af den skriftlige advarsel fremgår det, at konsekvensen af den skriftlige advarsel er, at såfremt der ikke fremadrettet sker en væsentlig og målbar nedbringelse af dit fravær, herunder i antallet af fraværperioder, vil Sygehuset tage din ansættelse op til overvejelse i forhold til at meddele dig uansøgt afskedigelse med dit overenskomstmæssige opsigelsesvarsel.

Denne væsentlige nedbringelse vurderes ikke at være sket.”

Det påhviler Region Sjælland at godtgøre, at det i december 2012 fremstod som udsigtsløst at nedbringe As sygefravær til et acceptabelt niveau.

Hendes sygefravær og fravær på grund af barns sygedag var utvivlsomt uacceptabelt højt i 2011 (fravær på i alt 40 dage fordelt på 17 perioder) og til dels også i den første halvdel af 2012 (fravær i 11 dage fordelt på 6 perioder).

Vurderingen må imidlertid foretages på baggrund af, at der var tale om en medarbejder, som havde passet sit arbejde tilfredsstillende siden 1999, uden at der havde været påtaler om for stort sygefravær førend i 2011, hvor A som følge af en meget vanskelig privat situation for såvel hende selv som

hendes datter fik et stort antal fraværsperioder. Dette gav anledning til flere omsorgssamtaler, arbejdsgiverbetalt psykologbistand og resulterede i, at hun i februar 2012 efter forudgående tjenstlig samtale blev meddelt en skriftlig advarsel. Der blev den 20. juni 2012 afholdt en opfølgende samtale, hvorunder A som følge af, at hendes sygefravær fortsat var for højt, blev indskærpet, at den skriftlige advarsel fortsat var gældende, således at et fortsat fravær som det hidtidige ville medføre den adviserede uansøgte afskedigelse.

A har forklaret, at hun efter at have modtaget psykologbistand i 2011-2012 havde fået styr på sine personlige problemer. Efter samtalen i juni 2012 og indtil hun blev indkaldt til en tjenstlig samtale i november 2012, havde hendes fravær alene bestået i almindeligt sygdomsbetinget fravær, idet hun havde været fraværende i en periode på 3 dage som følge af influenza, ligesom hun havde haft to fraværsdage på grund af voldsom migræne, hvilket hun i øvrigt havde søgt behandling for i form af massage.

Da As tidligere uacceptabelt høje sygefravær var begrundet i personlige problemer, som hun ifølge sin forklaring havde fået styr på, da hendes sygefravær i de sidste måneder forud for afskedigelsen var gået væsentligt ned, og da fraværet alene bestod af almindelig forbigående sygdom, som kan ramme enhver, finder jeg det ikke godtgjort, at det på afskedigelsestidspunktet fremstod som udsigtsløst at nedbringe As sygefravær til et acceptabelt niveau.

Region Sjælland findes på denne baggrund ikke at have løftet bevisbyrden for, at det var rimeligt begrundet at skride til uansøgt afskedigelse i december 2012.

A findes herefter at have krav på en godtgørelse for urimelig afskedigelse, som efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder hendes ikke ubetydelige anciennitet, passende findes at kunne fastsættes til 100.000 kr. med renter som påstået.

Parterne var enige om at tage denne tilkendegivelse til efterretning med samme virkning som en kendelse i sagen. Der var endvidere enighed om, at hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 12. april 2014.

Lene Pagter Kristensen